

Dkt. Dave Mathewson, Kuja Kwake Kuko Wapi? Kipindi cha 5, Kuchelewa kwa Parousia katika Ufunuo na Matokeo ya Kitheolojia na Kichungaji

© 2024 Dave Mathewson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. David Mathewson katika mafundisho yake kuhusu swali, Kuja Kwake Kuko Wapi?

Kipindi cha 5, Kuchelewa kwa Parousia katika Ufunuo na Matokeo ya Kitheolojia na Kichungaji.

Kwa hivyo katika hotuba yetu ya mwisho, tuliangalia kitabu cha Ufunuo kutoka kwa mtazamo wa msisitizo wake juu ya upesi . Na kuna marejeleo kadhaa katika Ufunuo ambayo yanaonekana kutuongoza kuamini kwamba Yohana alifikiri Yesu Kristo alikuwa anarudi mara moja.

Kuanzia mwanzo kabisa, hasa kitabu kinaishia, katika sura ya 1 na 22, ambapo kuna marejeleo ya mambo haya yanayotokea hivi karibuni, au mambo haya yamekaribia, hadi mwisho kabisa wa kitabu katika sura ya 22, ambapo Kristo anajiahidi kwamba anakuja hivi karibuni. Tuliona kwamba labda tunapaswa kuelewa kauli hizo kutoka kwa mtazamo sawa na kauli zingine katika Agano Jipya zilizoandikwa na waandishi wa Agano Jipya, ikiwa ni pamoja na Yesu mwenyewe, kauli za Yesu mwenyewe katika Injili zinazotarajia ukaribu au upesi wa kurudi kwa Kristo. Ninachotaka kufanya sasa ni kubadilisha mtazamo wetu na kuangalia ncha nyingine katika Ufunuo ambayo kwa kawaida hukosewa tunaporukia maandiko hayo yanayoonyesha upesi na ukaribu, na wakati mwingine nadhani ninatumia hizo isivyofaa na vibaya kuhitimisha kwamba Yohana alikuwa akitabiri mwisho na haukuja kamwe na kwa hivyo alikuwa amekosea.

Na ndiyo maana Ufunuo pia unasisitiza kuchelewa. Kuna maandiko kadhaa haswa, lakini tutaona kwamba hata katika muundo mzima wa Ufunuo, kuna kuchelewa kumejengewa ndani yake ambako kunasimama pamoja na msisitizo juu ya ukaribu au ukaribu au upesi . Pia unapata kamba ya kuchelewa.

Sasa, hitimisho moja, nadhani, lingekuwa kwamba Yohana hakuwa mwerevu sana na hakutambua alichokuwa akifanya na alijipinga. Nina shaka sana kwamba ndivyo ilivyo. Kwa kweli, nadhani kwamba Yohana anakusudia, kwamba kwa kuwa hakujua tu ni lini Kristo angerudi, anasisitiza mada zote mbili za ukaribu au upesi na kuchelewa, mada ya ukaribu na kuchelewa katika kuja kwa Kristo.

Kwa hivyo, hebu tuangalie baadhi ya vifungu hivi. Kifungu cha kwanza, sehemu ya kwanza ya kusimama, na pengine kifungu kilicho wazi na kikubwa zaidi kuhusu

kuchelewa, kinapatikana katika Ufunuo sura ya sita na mstari wa tisa hadi 11. Nami nitavisoma baada ya muda mfupi tu, lakini huu kwa kweli ni muhuri wa tano katika mfululizo wa kwanza wa hukumu saba.

Kuna mfululizo tatu wa hukumu saba. Ya kwanza ni mihuri saba, inayofuata ni tarumbeta saba, na hatimaye, mabakuli saba. Hizo zinakuja katika sura ya nane na tisa, tarumbeta, na kisha mabakuli katika sura ya 16.

Hizi ni seti ya kwanza ya hukumu saba katika mfumo wa mihuri. Na ukiunga mkono sura ya tano, katika sura ya tano, tunaona kwamba mwana-kondoo anachukua kitabu. Mungu, aliyeketi kwenye kiti cha enzi, ana kitabu mkononi mwake.

Kitabu hicho cha kukunjwa huenda kinafunua mpango wa Mungu wa kuleta hukumu na wokovu kwa ulimwengu, na kuleta mpango wake wa ukombozi. Na sasa mwana-kondoo amepatikana, pekee katika sura ya tano anayestahili kufungua kitabu hicho cha kukunjwa. Kitabu hicho kina mihuri saba juu yake, kulingana na sura ya tano.

Na sasa tunaona mihuri hiyo ikianza kufunguliwa. Na kila muhuri unapoondolewa kwenye kitabu, jambo fulani hutokea. Na muhuri wa tano, hivi ndivyo inavyotokea.

Sura ya sita, tisa hadi 11, wakati yeye, huyo ndiye mwana-kondoo aliyechukua kitabu katika sura ya tano, kwa sababu ndiye pekee anayestahili kufanya hivyo. Alipofungua muhuri wa tano, niliona chini ya madhabahu roho za wale waliochinjwa kwa ajili ya neno la Mungu na ushuhuda waliopewa. Kwa hivyo Yohana anaona roho za wale waliouawa kwa sababu ya uaminifu wao.

Kumbuka, tulisema kwamba moja ya matatizo ambayo Ufunuo unashughulikia ni tatizo la maelewano. Baadhi walikuwa waaminifu, na baadhi watakaokuwa waaminifu wanakabiliwa na matarajio ya kuuawa kishahidi, yaani, kupoteza maisha yao kwa ajili ya imani yao. Walipiga kelele, mstari wa 10, wakapiga kelele kwa sauti kuu, Bwana, uliye mtakatifu na wa kweli, hata lini utawahukumu wale wanaoishi duniani na kulipiza kisasi cha damu yetu? Basi kila mmoja wao akapewa vazi jeupe, wakaambiwa wapumzike kwa muda kidogo zaidi, hata idadi itakapotimia ya watumishi wenzao na ndugu zao wa kiume na wa kike ambao wangeuawa kwa ajili ya imani yao, kama wao walivyofanya.

Sasa, mambo machache ya kuzingatia: angalia lugha hii ya muda gani, Ee Bwana, hii inaonyesha idadi ya maandiko ya Agano la Kale yanayopatikana katika Zaburi na manabii. Kwa hivyo, suala la muda gani hili litaendelea si jambo jipya kwa Yohana. Hili ni suala ambalo lina mizizi yake tangu zamani katika Agano la Kale na watu wa Mungu wa agano la kale.

Kwa hivyo, si jambo jipya kwa Yohana na wasomaji wake. Kilio hiki, kwa muda gani, Ee Bwana, kinaonyesha mambo kadhaa. Kwanza, ni hamu ya kutetewa kwa wale

wanaoteseka mikononi mwa wakandamizaji wao, kwa wale ambao Yohana anawaona kama wanapoteza maisha yao kwa sababu ya uaminifu wao kwa Yesu Kristo na kukataa kukubaliana.

Hiki ni kilio cha Mungu kuingilia kati na kutaka utetezi. Kilio hiki cha muda ambao mambo yamechukua pia ni dalili ya kuchelewa. Pia ni dalili kwamba mambo yameendelea kwa muda mrefu kuliko walivyotarajia.

Labda walidhani Kristo, Mungu angewatetea mapema kuliko yeye. Kwa hivyo, kilio hiki, cha muda gani, pia kinaonyesha kwamba kumekuwa na kuchelewa, kwamba walitarajia kwamba Mungu angewatetea mapema kuliko wao. Pia kuna kipengele cha upesi na ukaribu, hata katika dalili hii ya kuchelewa, wanapoambiwa wasubiri kwa muda kidogo zaidi.

Yaani, haitadumu milele. Kristo atarudi na kuwatetea. Kwa hivyo, kuna kipengele cha ukaribu, lakini msisitizo hakika ni juu ya kuchelewa.

Angalia, hasa mstari wa 11, unaendelea, na Yohana anawaambia wasomaji wake, kwa hivyo kila mmoja wao alipewa vazi jeupe, na waliambiwa wapumzike kwa muda kidogo zaidi. Kwa hivyo tena, hii haitadumu milele. Kuna kipengele cha ukaribu hadi idadi ya watumishi wenzao na ndugu na dada zao itakapokamilika, ambao wangeuawa kama wao walivyouawa.

Wazo hili au wazo hili la nambari iliyopangwa mapema ambayo ingepaswa kutokea kabla ya mwisho ni moja linalopatikana katika maandishi ya apokalipsi. Tulisema Ufunuo ni apokalipsi. Yaani, ni rekodi ya maono ambayo Yohana alikuwa ameyatoa kwa lugha ya ishara sana.

Kuna idadi ya mafunuo mengine yaliyoandikwa takriban katika kipindi hiki cha 200 KK hadi 200 BK ambayo hayamo katika Agano la Kale au Jipya. Lakini baadhi yao, kwa mfano, 1 Enoko, maandishi katika kitabu kinachojulikana kama 4 Ezra, na nyingine katika 2 Baruku hutumia picha hii ya nambari iliyowekwa ambayo ilibidi ijazwe kabla ya mwisho kufika. Sasa, kama Yohana alijua nambari hiyo ilikuwa nini au alifikiri kulikuwa na nambari halisi, nadhani anatumia picha hii, kuwasilisha wazo hili la kuchelewa.

Anatoa maelezo kuhusu kuchelewa. Lakini muhimu zaidi, anaonyesha kutakuwa na kuchelewa. Huenda Kristo asirudi mara moja.

Watakatifu wanaambiwa kwamba wanaweza kulazimika kusubiri kwa muda kidogo zaidi. Yohana hatuambii ni muda gani watalazimika kusubiri. Hakika hasemi kwamba itaendelea kwa miaka 2,000 au zaidi.

Anaamini tu kwamba kunaweza kuwa na kipindi cha kuchelewa na kwamba watu wa Mungu wanaweza kulazimika kusubiri kabla ya kupata uthibitisho kabla ya Kristo kurudi kama hakimu na kukomesha mateso yao na kuleta uthibitisho kwa yale waliyoteseka, hasa wale waliokufa. Mimi na wao tunasubiri adui zao wahukumiwe. Na tunaona hilo likitokea mwishoni mwa kitabu cha Ufunuo.

Lakini sasa Yohana anawaambia, huenda ikakubidi usubiri. Anaielezea kama muda mfupi. Kwa hivyo, picha ni kwamba haitadumu milele.

Kwa hivyo, kuna ukaribu fulani. Lakini msisitizo katika muhuri huu ni ule wa kuchelewa. Lakini kuna uhakika kwamba Yesu atarudi na kuwahukumu na kuwalipiza kisasi kutoka kwa adui zao.

Lakini hilo linaweza kumaanisha kipindi cha kuchelewa. Na kwa hivyo, tena, ni wito kwa watu wa Mungu kuwa waaminifu. Ni wito, katika hali hii, wito kwao kuwa na subira.

Kwa hivyo, taswira hiyo si ya upesi sana, kwa sababu Kristo atarudi hivi karibuni. Lakini sasa, kwa sababu kunaweza kuwa na kipindi cha kuchelewa kabla Mungu hajaingilia kati na kuwatetea watu wake, hiyo inawataka wawe wavumilivu. Na hiyo inawataka wawe macho na kuishi kwa uwajibikaji.

Kwa hivyo, muhuri wa tano katika sura ya sita, unaonyesha wazi kwamba Yohana anadhani kunaweza kuwa na kipindi cha kuchelewa. Tena, Yohana hatuambii muda ambao kuchelewa kunaweza kuwa. Hatabiri muda ambao hilo linaweza kuendelea.

Hakika, haoni miaka 2,000. Inaruhusu hilo. Yohana hasemi tu kwamba kuchelewa huko kunaweza kuchukua muda gani, bali tu kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa ambako kunahitaji watu wa Mungu kuwa na subira.

Kama tulivyoona katika sura ya tano ya Yakobo, wito kwao kuwa wavumilivu, kwa ajili ya kuja kwa Kristo ili kuwalipiza kisasi kutoka kwa watesi wao. Sasa, hapa, Yohana anaweka zaidi katika muktadha wa ucheleweshaji unaowezekana unaowataka watu wa Mungu kuonyesha uvumilivu. Kwa hivyo, muhuri wa tano ni dalili ya kwanza ya kuchelewa.

Kipengele kingine cha Ufunuo hakijaunganishwa sana katika maandishi moja maalum; kipengele kingine cha dalili ya Ufunuo ya kuchelewa kimeunganishwa zaidi katika muundo wa kitabu na jinsi kilivyowekwa pamoja katika sehemu kadhaa. Na hiyo ni kwamba, Ufunuo, kutoka kwa mtazamo wa fasihi, mara nyingi humfikisha msomaji mwisho au kuongeza matarajio ya mwisho kisha kurudi nyuma na kuanza upya. Kwa hivyo, inavutia kwamba muundo wa Ufunuo hauendelei kwa urahisi tu kwa mstari; karibu unaendelea kwa mzunguko, ambapo mwandishi anakufikisha

mwisho au angalau ukingoni mwa mwisho, kisha atarudi nyuma, kisha atafanya tena, na atarudi nyuma.

Kwa hivyo, kuna aina za vituo na mwanzo na mwanzo na kusimama na ucheleweshaji vilivyojengwa katika muundo wa Ufunuo. Kwa hivyo, muundo wa fasihi wa Ufunuo unalingana na mvutano wa kitheolojia kati ya ukaribu na kuchelewa. Ukariibu tulioupata katika lugha ya upesi, na mimi ninakuja hivi karibuni, Yesu anasema, lakini kisha kipengele cha kuchelewa tulichokipata hata katika muhuri wa tano wa sura ya sita.

Inaanza katika sura ya tano, ambapo Mwana-Kondoo, tulisema, maono katika sura ya tano yanaanza na Mungu ameketi kwenye kiti cha enzi kutoka sura ya nne mbinguni, na ameshika kitabu chenye mihuri saba. Kitabu, nilichopendekeza tayari, kina mpango wa Mungu wa kuleta ukombozi, hitimisho la mpango wake wa ukombozi kwa viumbe vyote na wanadamu wote, ikiwa ni pamoja na hukumu na wokovu. Sasa, tatizo katika sura ya tano ni nani anastahili kutekeleza hili? Ni nani anastahili kuanzisha hili, yaliyomo kwenye kitabu yakiendelea? Ni nani anastahili kutekeleza mpango huu wa ukombozi? Na Mwana-Kondoo, Yesu Kristo, aliyeuawa kwa sababu ya kifo chake msalabani, kwa sababu ya ufufuo wake, ndiye pekee anastahili kutekeleza mpango huu.

Sasa, mwishoni mwa sura ya tano, unaweza kutarajia kwamba mpango huu utaendelezwa na kufunuliwa kwa mtindo wa kimaendeleo na wa mstari. Utafunuliwa kwa mtindo ulio wazi unaokufikisha mwisho kabisa. Naam, hiyo ni sehemu ya tatizo. Ingawa unaweza kutarajia kufunuliwa kwa matukio haya kwa njia safi na wazi na ya kimaendeleo, Ufunuo hautarajii.

Matarajio yako kwa kweli, na nadhani kimakusudi, yanakatishwa tamaa mara kwa mara. Kwa hivyo tena, tayari tumesoma katika sura ya sita na tisa hadi ya 11 kwamba mwandishi anaonyesha kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa. Lakini kinachovutia ni kwamba kuchelewa huanza na muhuri wa sita mwishoni mwa sura ya sita, ambayo inaonekana kukufikisha mwisho kabisa.

Angalia lugha hiyo, kisha nikamwona akifungua muhuri wa sita. Tetemeko kubwa la ardhi lilitokea. Jua likawa jeusi kama gunia lililotengenezwa kwa hewa.

Mwezi mzima ukawa kama damu. Nyota za mbinguni zikaanguka duniani kama vile mtini unavyoanguka tini zake mbichi unapotikiswa na upepo. Anga likapasuka kama kitabu kinavyokunjwa, na kila mlima na kisiwa kikahamishwa kutoka mahali pake.

Kisha, wafalme wa dunia, wakuu, majemadari, matajiri, wenye nguvu, na kila mtumwa na mtu huru wakajificha mapangoni na kwenye miamba ya milima. Wakaiambia milima, na miamba ikatuangukia na kutuficha kutoka kwa uso wa yule aliyeketi kwenye kiti cha enzi na kutoka kwa ghadhabu ya Mwana-Kondoo. Kwa

sababu ni nani awezaye kusimama siku ya ghadhabu yao? Nadhani hii ni marejeo ya kuja kwa pili.

Bado kuna mambo mawili ya kuzingatia. Kwanza, tuko kwenye sura ya sita pekee. Bado tuna sura kadhaa zilizobaki kabla hatujafika mwisho wa kitabu.

Pili, utaona tuko kwenye Muhuri wa Sita pekee. Na muhuri wa saba unachelewa. Huwezi kufunga muhuri wa saba hadi ufikie sura ya nane.

Kwa hivyo, kuna kuchelewa. Kwa hivyo, mwandishi anakuleta ukingoni mwa mwisho. Tuko kwenye siku ya Bwana na mwishoni mwa sura ya sita katika muhuri wa sita, lakini bado tuna muhuri mwingine wa kuondoka, na bado tuna vitabu vingi vya kuondoka.

Na haielezi kwa kweli kuwasili kwa siku ya Bwana. Haikuelezi kinachotokea. Kwa hivyo, ufunuo unaongeza matarajio yako ya mwisho, siku ya Bwana, nini kitatokea? Lakini kisha inarudi nyuma, na kuna nyenzo zaidi.

Bado kuna muhuri mwingine. Unasubiri muhuri huo wa saba uje. Na hatimaye unakuja katika sura ya nane.

Kwa hivyo hata muhuri wa saba unacheleweshwa hadi sura ya nane. Kwa hivyo, tena, matarajio yako ya jinsi kitabu kinapaswa kufunuliwa yanakatisha tamaa. Na tena, nadhani hiyo ni makusudi.

Mwandishi anajenga ucheleweshaji katika muundo halisi wa kazi yake. Unaona kwamba pia kwa tarumbeta katika sura ya nane na tisa, tunaona mfululizo unaofuata wa saba. Tayari tumesema sura ya nane inaanza kwa hatimaye kuachilia muhuri nambari saba, mfululizo ulioanza katika sura ya sita.

Sasa, sura chache baadaye, baada ya nyenzo fulani katika sura ya saba, hatimaye unapata muhuri nambari saba. Lakini kisha mwandishi anakutambulisha kwa tarumbeta saba. Na kwa kila tarumbeta, tauni au hukumu inaachiliwa juu ya uumbaji.

Lakini inavutia. Kwa mara nyingine tena, unapofikia sura ya tisa, inavutia. Tarumbeta nne za kwanza hutokea kwa mfululizo wa haraka sana.

Kwa hivyo tena, umejiandaa kuona matukio haya yakitokea haraka, na maendeleo yakitokea kiasili na haraka. Lakini basi, katika tarumbeta mbili za mwisho, mwandishi anapunguza mwendo, anakupunguza mwendo na anazielezea kwa undani zaidi. Kisha, sura ya tisa inaishia na tarumbeta nambari sita.

Ya saba iko wapi? Naam, huwezi kuielewa hadi mwisho wa sura ya 11. Kwa hivyo, kuchelewa zaidi, kuchelewa zaidi hutokea. Cha kufurahisha ni kwamba, katika sura ya

10 na mstari wa saba, ambayo yenyewe inachelewesha kuja kwa tarumbeta namba saba, haifikii mwisho wa sura ya 11, lakini tayari iko katika sura ya 10, ambayo iko katikati ya tarumbeta sita na tarumbeta saba.

Katika mstari wa saba, Yohana anaambiwa hivi. Kwa kweli nitasoma mstari wa sita. Aliapa kwa yeye aishiye milele na milele.

Yohana anaona maono ya kiumbe huyu wa malaika, kiumbe huyu mkubwa wa malaika. Aliapa kiumbe huyu wa malaika kwa yule anayeishi milele na milele, aliyeumba mbingu na vilivyomo, dunia na vilivyomo, na bahari na vilivyomo. Hakutakuwa na kuchelewa tena.

Loo, hilo linavutia kwa sababu tena, tuko kwenye sura ya 10 pekee. Bado tuna sura 12 zaidi za kitabu. Bado tuna eneo kubwa la kuzungumzia.

Kwa hivyo tena, unaongozwa kutarajia kwamba hakutakuwa na kuchelewa tena, lakini kupo. Kuna kuchelewa zaidi. Na hatimaye, tena, mwishoni mwa sura ya 11, unapata tarumbeta ya saba ikipigwa, na ni hukumu ya mwisho.

Kisha, katika sura ya 16, unakuta wamefahamishwa kuhusu hukumu kali, na unazipata. Unapata hukumu saba kali, lakini bado, mwishoni mwa sura ya 16, hujafika mwisho kabisa. Sura ya 16 inaanzisha vita vya mwisho vya Har–Magedoni, lakini inasema tu kwamba majeshi yamekusanywa, na hairekodi kamwe vita hivyo.

Kwa mara nyingine tena, matarajio yako yamekatishwa tamaa. Na kuna mambo mengine yanayoingilia kati. Sura ya 17 na 18 zitaelezea Babeli, Roma, na hukumu zake.

Na hatimaye, hatimaye, katika sura ya 19 na mstari wa 11, unatambulishwa kwa Yesu Kristo katika umbo la mpanda farasi mweupe. Sasa, anakuja kuleta hukumu katika sura ya 19 na 20. Una mfululizo wa matukio mbalimbali ya kuondolewa huku kila kitu kinachompinga Mungu na ufalme wake kikiondolewa.

Mataifa yanayompinga, majeshi na wafalme wa dunia wanaompinga katika sura ya 19, wanyama wawili katika sura ya 19, Shetani katika sura ya 20. Hatimaye, yote yaliyo mabaya kuhusu uumbaji, kila kitu kinaondolewa mwishoni mwa sura ya 20 ili kutoa nafasi kwa ajili ya kuwasili kwa uumbaji mpya katika sura ya 21 na 22. Sasa, kile ambacho umekuwa ukingojea hatimaye kinatokea, lakini kimekuja tu baada ya mfululizo wa kusimama na kuanza, kuchelewesha, na matarajio yaliyokatishwa tamaa.

Na tena, nadhani hilo ni makusudi kwa upande wa Yohana. Nadhani Yohana kwa makusudi anajenga ucheleweshaji katika simulizi lake kwa sababu, tena,

ucheleweshaji wa kifasihi unalingana na mvutano wa kitheolojia kati ya ukaribu na ucheleweshaji. Hiyo ndiyo parousia ya Kristo inaweza kuja hivi karibuni.

Yesu anaahidi kwamba katika sura ya 22, ninakuja hivi karibuni katika sura ya 22:7, 12, na 20. Yohana anakuambia kwamba yuko karibu kuandika kuhusu mambo haya yatakayotokea hivi karibuni, au yapo karibu na yaliyomo katika kitabu cha Ufunuo. Lakini sasa tunaona katika umbo, hasa la muhuri wa tano katika sura ya 6:9 hadi 11, na katika muundo wa fasihi wa Ufunuo, tunamwona Yohana akilinganisha msisitizo huo juu ya upesi kwa msisitizo juu ya uwezekano wa kuchelewa.

Na nadhani hiyo ni kwa sababu Yohana hajipingi, au si kwamba Yohana hawezi kuamua ni nini. Je, nadhani, anatambua tu kwa sababu tayari anaishi mwisho, hawezi kuwa na uhakika ni lini Kristo atarudi? Inaweza kuwa hivi karibuni, au kunaweza kuwa na kuchelewa.

Tena, Yohana haoni miaka 2,000 ya kuchelewa. Hakuambii ni muda gani huo utachelewa, lakini pia hatabiri kwamba Kristo atarudi katika karne ya kwanza. Kristo angeweza kurudi hivi karibuni.

Kunaweza kuwa na kuchelewa. Yohana hajui, wala wasomaji wake hawajui. Kwa hivyo, wanahitaji kuishi kulingana na hali yoyote ile, iwe Kristo atarudi katika maisha yao au ikiwa kuna kuchelewa.

Wanapaswa kuwa tayari kwa yote mawili kwa kuwa mashahidi waaminifu wa Yesu Kristo, kwa kutekeleza utume wao wa ushuhuda kwa mataifa ya dunia na kwa kukataa kukubaliana na himaya ya Kirumi. Kwa hivyo, Ufunuo kisha unasawazisha ukaribu na ucheleweshaji. Itakuwa si sahihi kuchukua Ufunuo kwa ujumla, au yoyote kati ya maandiko hayo katika Ufunuo, kuonyesha au kuhitimisha kwamba Yohana alikuwa akitabiri mwisho ambao haujawahi kufika.

Kwa hivyo, alikosea sana. Kwa hivyo, hebu tumalizie mjadala wetu kwa kuangalia baadhi ya matokeo ya suala hili la kucheleweshwa kwa Parousia na mafundisho ya Agano Jipya kwa kuchora baadhi ya matokeo ya kitheolojia na ya vitendo. Ni wazi kwamba hayo mawili yanahusiana, lakini nitayashughulikia tofauti.

Kwa maneno mengine, ni zipi baadhi ya athari za kitheolojia za vifungu tulivyojadili na mtazamo ambao tumependekeza kuhusu mafundisho ya Agano Jipya kuhusu kuja kwa Kristo na kuchelewa kwake dhahiri? Na kisha, ni zipi baadhi ya athari za kichungaji au za vitendo zaidi za suala hili kwa kanisa la leo? Kwanza kabisa, hebu tuangalie baadhi ya athari za kitheolojia. Nataka tu kutaja mbili kati ya hizo ambazo nadhani ni muhimu kwa sababu hizi mbili ziliwakwaza Wakristo kadhaa na hata wasioamini ambao huangalia suala hili na kujiuliza jinsi linavyoweza kupatanishwa, ikiwa linawezekana. Suala la kwanza ni uaminifu wa Maandiko kwa ujumla.

La pili ni ukuu wa Mungu. Sina nia ya kuwa mkamilifu kwa njia yoyote ile, lakini nitoe vidokezo vichache tu kuhusu mwelekeo nitakaoufuata. Kwanza kabisa, uaminifu wa Maandiko.

Kama nilivyokwisha onyesha katika utangulizi, nimewajua watu kadhaa, Wakristo kadhaa, ambao suala hili lilisababisha mgogoro katika imani yao. Ukweli kwamba Agano Jipya linaonekana kutabiri waandishi fulani, hata Yesu mwenyewe na maneno yake katika Injili, ulionekana kutabiri kwamba Kristo angerudi mara moja. Hata hivyo, miaka 2,000 baadaye, tuko hapa.

Je, waandishi wa Agano Jipya walikuwa wamekosea? Kama wamekosea, hilo linasema nini kuhusu uaminifu wa Agano Jipya lenyewe? Linasema nini kuhusu uaminifu wa mafundisho ya Yesu? Kama wamekosea katika suala hili, hilo linasema nini kuhusu uaminifu wao? Sasa, kama tunapaswa kwenda na hoja ya mteremko mtelezi na kusema, vema, kama wamekosea katika hili au la katika kila kitu au la, angalau, hakika inatilia shaka sehemu kubwa ya mafundisho ya Yesu na mafundisho ya mitume kwa sababu kuja kwa Kristo kuna jukumu katika mafundisho yao. Hakika, angalau inazua suala la kama wanaweza kuwa wamekosea katika masuala mengine pia. Inatilia shaka uaminifu wao na uaminifu wao.

Lakini nimependekeza katika mfululizo huu wote wa mihadhara, moja ya matokeo ni kwamba tukiikaribia andiko kwa njia niliyopendekeza, au hata kwa njia nyingine kadhaa, je, si lazima kuhitimisha kwamba waandishi wa Agano Jipya au Yesu walikuwa wakitabiri mwisho na kisha walikuwa wamekosea? Tuliona katika Injili kwamba baadhi ya andiko huenda halitabiri ujio wa pili wa mwisho wa Kristo hata kidogo. Yesu anaposema, baadhi yenu mliosimama hapa hamtakufa kabla hamjauona ufalme wa Mungu ukija katika utukufu, labda harejelei ujio wa pili, bali kitu kingine.

Kwa maoni yangu, kubadilika sura, ambako kumeandikwa katika Injili zote tatu, Mathayo, Marko, na Luka, ni tukio linalofuata baada ya msemu huo. Lakini hata kama unafikiri inarejelea mwaka wa 70 BK na uharibifu wa Yerusalemu, au kuja kwa Roho Mtakatifu siku ya Pentekoste, hakuna haja ya kuchukulia hilo kama utabiri ulioshindwa. Yesu anapoahidi kwamba ufalme wa Mungu umekaribia, Yesu hatabiri ufalme wa wakati wa mwisho ambao utaleta mwisho wa ulimwengu, na kisha amekosea.

Lakini Yesu anatuambia kwamba ufalme unakaribia kuanzishwa. Ufalme tayari unaanzishwa kabla ya udhihirisho wake wa mwisho katika siku zijazo. Na hata kauli zile za Yesu ambapo anaahidi kwamba anakuja hivi karibuni, kwamba tunapaswa kuzielewa kama dalili kwamba kwa kuwa ufalme wa wakati wa mwisho ulikuwa tayari umefika, wakati wa mwisho, na utimilifu wa mwisho unaweza kutokea wakati wowote.

Kristo angeweza kurudi wakati wowote. Na Yesu anatumia hilo kuwatia wafuasi wake umakini na uangalifu, si kutabiri wakati atakaporudi. Tuliona vivyo hivyo na barua za Paulo, kwamba Paulo mwenyewe alitoa kauli kama vile muda ni mfupi, au alitoa kauli pale ilipoonekana kwamba huenda alikuwa hai.

Sisi tulio hai tutanyakuliwa Kristo atakaporudi. Paulo alitoa kauli zinazoonekana kupendekeza kwamba alifikiri Kristo angerudi katika maisha yake. Lakini tena, Paulo ana vidokezo vichache kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa.

Na muundo wenyewe wa kitabu cha Matendo, taifa linaloenda duniani kote, likikumbatia miisho ya dunia, unaonekana kuashiria kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa. Kwa hivyo, Paulo pia, nadhani, anapaswa kueleweka kama hakutabiri mwisho ambao haukufika kamwe, na kwa hivyo alikuwa amekosea. Kuishi tu ndani ya mvutano huo huo wa kuishi katika nyakati za mwisho, lakini akingojea utimilifu wake wa mwisho, kulimaanisha kwamba kulikuwa na matarajio kwamba Kristo angeweza kurudi wakati wowote katika maisha yake, bila kusisitiza na kutabiri kwamba angerudi.

Kisha, tuliona vivyo hivyo na nyaraka za jumla. Yakobo, Petro, na 1 Yohana, na nadhani kauli zingine katika nyaraka za jumla ambazo zingeangukia katika kundi hili ni kwamba zinashiriki mtazamo huo huo, kwamba walitarajia Kristo arudi hivi karibuni, bila kutabiri kwamba angerudi. Kisha tukafika kwenye kitabu cha Ufunuo na kuona kwamba zaidi ya kitabu kingine chochote, Ufunuo unasawazisha ukaribu na kuchelewa, kwamba Kristo angeweza kurudi hivi karibuni.

Lakini Ufunuo ulilinganisha hilo na uwezekano kwamba kunaweza kuwa na ucheleweshaji fulani. Na ukweli ni kwamba, Yohana, nadhani, anakubali kwamba hajui. Na wasomaji wanahitaji kuwa tayari kwa hali yoyote ile, kwa ajili ya kurudi kwa Kristo hivi karibuni katika maisha yao, lakini pia uwezekano wa ucheleweshaji fulani.

Hata tuliona kwamba tayari ilikuwa imesawazishwa katika mifano ya Yesu. Katika Mathayo 24 na 25, mfano wa msimamizi mwaminifu mwishoni mwa 24, mfano wa wanawali watano wenye busara katika sura ya 25, kwamba ukaribu na kuchelewa kulilinganishwa. Kwa hivyo, yote hayo yanafanya iwe lazima kuhitimisha kwamba waandishi wa Agano Jipya walikuwa wakitabiri mwisho wa dunia, ujio wa pili wa Kristo, na walikuwa wamekosea. Walikuwa wamekosea.

Na kwa hivyo, hatuwezi kuwaamini. Tena, nimewajua Wakristo ambao walisababisha mgogoro wa imani, baadhi yao kiasi kwamba wameikataa injili kabisa, kwa sababu ya kushindwa kutambua kwamba hakika, ikiwa Yesu na waandishi wengine walikuwa wamekosea sana katika hili, tunawezaje kuiamini injili hata kidogo? Kwa hivyo, nadhani hii inafanya nini ni kuondoa kizuizi kikubwa. Hiki sio kizuizi pekee, na ni wazi, kwa kuomba msamaha, kuna masuala mengine ya kuzingatia ambayo husababisha watu kuhoji, kama vile tatizo la uovu.

Lakini ninazungumzia tu suala hili moja ambalo nadhani, nikiangalia maandishi kwa njia hii, linaondoa kizuizi kikubwa kwa uaminifu wa mafundisho ya Yesu na mafundisho ya wafuasi wake, kwamba hawakuwa wakitabiri mwisho, kisha wakakosea, ili tuweze kuwa na imani katika mafundisho yao kuhusu suala hili, na nadhani kuhusu masuala mengine pia. Suala lingine la kuangalia, suala la kitheolojia, ni suala la ukuu wa Mungu. Hilo linaendanaje na, hasa kuhusu ukaribu na kuchelewa? Ikiwa maandishi wa Agano Jipya wanaamini kwamba Kristo angeweza kurudi hivi karibuni, hata katika maisha yao, lakini pia wanaamini kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa, hilo linaendanaje na ukuu wa Mungu? Tena, sitaki kuingia katika mjadala mrefu kuhusu hili.

Sitaki kuingia katika mjadala mrefu kuhusu jinsi Mungu anavyoona wakati na uhusiano wa Mungu na wakati na uumbaji na vitu kama hivyo kiontolojia. Lakini nadhani sehemu ya hili inahusiana na suala la mvutano mwingine, yaani, mvutano kati ya ukuu wa Mungu na uwajibikaji wa mwanadamu, ambao unapatikana katika kurasa za Maandiko. Labda kuna njia tofauti za kutatua hilo.

Sina nia ya kufanya hivyo. Lakini kwa kuangalia tu mvutano uliopo katika maandishi, maandishi wa Agano Jipya, bila aibu, waliweka kando kila mmoja, ukaribu na kuchelewa, pamoja na ukuu na wajibu wa Mungu kwa wanadamu. Kwa upande mmoja, maandishi wa Agano Jipya wanaweza kuwa na uhakika kwamba Kristo anarudi hivi karibuni.

Lakini kisha wanaweza kugeuka na kusema kunaweza kuwa na kuchelewa. Na wanaweza kusema mambo kama, Mungu mwenyewe anachelewa kuwapa wanadamu nafasi ya kutubu. Naam, ikiwa Mungu ni mkuu na anajua mambo yote, ikiwa ni pamoja na wakati wa kurudi kwake, kunawezaje kuwa na kuchelewa, hasa kwa kuzingatia hitaji la kuwapa wanadamu nafasi ya kujibu? Tena, nataka kuhitimisha tu.

Nadhani hilo limejengwa tu katika mvutano unaopatikana kati ya ukuu wa Mungu na wajibu wa mwanadamu, kwamba Mungu ni mkuu na anajua mambo yote. Lakini bado, tunampata katika Maandiko, akizingatia na kujibu na kuzingatia uchaguzi wa mwanadamu na wajibu wa mwanadamu. Na tunaona kwamba nadhani, katika mvutano kati ya ukaribu na kuchelewa, kwamba ndiyo, Mungu anajua wakati wa kurudi.

Yesu mwenyewe alisema hivyo katika Mathayo 24. Ni Baba pekee anayejua. Lakini Mungu bado anaweza kuchagua kujibu ndani ya hilo, kuitikia wanadamu kwa kuwapa nafasi ya kutubu na kuchelewesha kuja kwake. Jinsi hilo linavyolingana, nitawaachia wengine wajaribu kuelezea hilo.

Lakini nadhani inasaidia zaidi kuchunguza jinsi mvutano kati ya ukuu wa Mungu na uwajibikaji wa mwanadamu na ukaribu na ucheleweshaji unavyofanya kazi katika Maandiko. Kwa mfano, tusije tukafikiri kwamba tuna kila aina ya wakati uliobaki, au tusije tukafikiri na kuhoji kama Mungu atatimiza kusudi lake, tunahitaji kusisitiza ukuu wa Mungu. Na tunahitaji kusisitiza ukaribu huu au ukaribu wa Kristo na kurudi kwake, tusije tukafikiri kwamba wakati utaendelea milele.

Lakini tusije tukafikiri kwamba Kristo atarudi mara moja na tunaweza kufanya maamuzi ya haraka, kama vile umesikia ya methali, iwe ya methali au ya kweli, umesikia hadithi za watu waliochukua mikopo kwa sababu walidhani hawatalazimika kuilipa kwa sababu Kristo atarudi mara moja. Tusije tukafanya mambo ya kipumbavu kama hayo, tunahitaji kukumbushwa kuhusu kuchelewa, kwamba Mungu anaweza kuchelewesha kuja kwake ili kuwapa wanadamu nafasi ya kutubu. Lakini pia hiyo ina maana kwamba tunahitaji kuwa tayari kwa hilo na kuishi maisha yetu kwa uwajibikaji.

Kwa hivyo, mvutano huu kati ya ukaribu na kuchelewa haumaanishi kutilia shaka ukuu wa Mungu, lakini nadhani unaonyesha mvutano huo kati ya ukuu wa Mungu. Ndiyo, anajua wakati wa kurudi kwake. Ataleta ujio wake kwa mamlaka yake.

Lakini pia anazingatia mwitikio wa ubinadamu. Na mvutano huu kati ya ukaribu na kuchelewa unatukumbusha kwamba tunahitaji kuwa tayari kwa hali yoyote ile. Hatuwezi kufikiria kwamba tuna kila aina ya wakati wa kuishi na tunaweza kupanga maisha yetu kuelekea mwisho.

Wala hatupaswi kufikiria kwamba Kristo atarudi mara moja katika maisha yetu na kwa hivyo kufanya maamuzi ya haraka na ya kipumbavu ambayo tunaweza kulazimika kulipa matokeo yake ikiwa bado kuna kuchelewa zaidi. Jambo kuu ni kwamba hatujui, na tunahitaji kuwa tayari kwa hali yoyote ile au hali yoyote. Kwa hivyo, mwitikio wetu kwa ukaribu na kuchelewa unahitaji kuendana na jinsi maandiko yanavyotumia hayo.

Kuwatia moyo watu wa Mungu kuwa waaminifu na watiifu. Kutotilia shaka ukuu wa Mungu. Kutoonyesha utata kwa upande wa Paulo au Yohana au wa mtu mwingine yeyote.

Lakini kuwasilisha tu ukweli, ukweli kwamba kwa sababu tayari tunaishi mwishoni, hatujui ni lini Kristo atarudi ili kumaliza historia. Na tunahitaji kuwa tayari kwa ukaribu wowote. Kristo anaweza kurudi katika maisha yetu au kuchelewa kwetu.

Huenda akachelewa kwa muda, na tunahitaji kuwa tayari kwa lolote kati ya hayo. Lakini kwa sababu ya ukuu wa Mungu tunajua kwa hakika kwamba atarudi na Mungu atamtuma mwanawe ili kuhitimisha historia. Kuna masuala mengine ya kitheolojia ambayo tunaweza kuyatafakari lakini nitaacha na hayo mawili.

Uaminifu wa maandiko na pia ukuu wa Mungu na jinsi mvutano huu kati ya kuchelewa na ukaribu unavyohusiana na yote mawili. Lakini vipi kuhusu uchungaji na vitendo? Nataka kufikia hitimisho tatu. Tena, kuna mambo mengi tunayoweza kusema lakini nataka kufikia hitimisho tatu ambazo nadhani zinatokana na kujifunza kwetu maandiko haya.

La kwanza, tena, linahusiana na hitimisho la kwanza la kitheolojia, na hilo ni uaminifu na kujiamini katika mafundisho ya Yesu na katika maandiko. Hiyo ni, ikiwa kile tulichosema ni sahihi katika jinsi tulivyoshughulikia maandiko haya, na hata kama hukubaliani na mtazamo wangu kuyahusu na unafikiri kwamba sasa yanaelezewa vyema kwa kuyachukulia kama yanarejelea uharibifu wa Yerusalemu mwaka wa 70. Hata kama hilo ndilo hitimisho lako, hilo ni sawa. Bado ni bora na bora kuliko kuyachukulia maandiko haya ambayo tumeyaangalia katika mihadhara michache iliyopita kama utabiri ulioshindwa unaomtia shaka Yesu na, waandishi wa Agano Jipya, uaminifu wa mfuasi wake.

Badala yake, ikiwa chochote kilicho karibu na kile tulichosema ni kweli au hata moja ya mitazamo mingine ambayo haimaanishi utabiri ulioshindwa basi tunaweza kuwa na imani katika mafundisho ya Yesu na tunaweza kuwa na imani katika mafundisho ya maandiko yenyewe. Hasa kuhusu suala hili lakini pia nafikiria kuhusu masuala mengine. Ni jambo moja kusema kwamba Yesu hakujua kuhusu kuja kwake, wakati wa kuja kwake, jambo ambalo anakiri kwamba yuko katika Mathayo sura ya 24 na mstari wa 36 anaposema, hata mwana wa Adamu hajui siku wala saa.

Ni jambo moja kusema Yesu hakujua, hakujua wakati wa kuja kwake. Ni jambo jingine kusema alitabiri kuja kwake, na alikuwa amekosea. Nadhani ni ule wa mwisho ambao si kweli na hauthibitishwi na utafiti makini wa maandiko haya.

Nadhani maandiko haya yanapoeleweka katika muktadha wake, hakuna sababu ya kuhoji mafundisho ya Yesu au mafundisho ya mitume wengine na maandiko na hati za Agano Jipya, na tunaweza kuwa na uaminifu kamili na ujasiri katika mafundisho na maandiko ya Yesu kuhusu suala hili na ningehitimisha kuhusu masuala mengine pia. Hitimisho jingine ni kwamba msisitizo, hasa kuhusu kuchelewa katika Agano Jipya, unatukumbusha kuepuka mipangilio yote ya tarehe, na tunahitaji kusikia hilo tena kwa sababu linaendelea. Ukweli kwamba Kristo anakuja hivi karibuni, tutaangalia hilo zaidi kidogo katika toleo la tatu ambalo nataka kuzungumzia, lakini ukweli kwamba Kristo anakuja hivi karibuni unapaswa kutukumbusha kwamba tunahitaji kuwa tayari kwa hilo.

Hatuwezi kuishi maisha kana kwamba Kristo hawezi kurudi katika maisha yetu. Tunahitaji kuishi na matarajio yale yale ambayo waandishi wa Agano Jipya waliishi nayo. Ni vigumu zaidi kwetu kwa sababu miaka 2,000 baadaye, nadhani tumezoea kuchelewa kidogo, lakini ukweli kwamba watu wengi katika historia ya kanisa

wametabiri tarehe haupaswi kutufanya tufikirie kwamba Kristo anaweza kurudi hivi karibuni.

Tunapoangalia ulimwengu wetu na kuona kinachoendelea, tunapaswa kukumbushwa kwamba Kristo anaweza kurudi katika maisha yetu. Sidhani kama tunapaswa kufikia hatua ya kuhitimisha kwamba atarudi au kuendelea hadi sasa kama wengine walivyofanya, lakini ukweli kwamba kumekuwa na utabiri mwingi ulioshindwa katika historia haupaswi kutupofusha kuona ukweli kwamba tunahitaji kukamata tena hisia hiyo ya ukaribu. Kristo anaweza kurudi wakati wowote na tunahitaji kuishi maisha yenye matarajio hayo.

Hata hivyo, tatizo ni pale mtazamo huo unapochukuliwa, kama ilivyo mara nyingi katika historia ya kanisa, kutabiri hata tarehe na kutabiri hasa wakati Kristo atarudi. Kwa kawaida, hutokea wakati watu binafsi wanapoangalia maendeleo ya kiteknolojia, maendeleo ya kisiasa katika ulimwengu wetu, na majanga ya asili, na kuyalinganisha na maandishi ya unabii wa kibiblia. Wanafikia hitimisho kuhusu jinsi kuja kwa Kristo kulivyo karibu, hata kuweka tarehe. Ili kukupa mifano michache tu, nakumbuka nilipokuwa mwanafunzi wa seminari nikitoka nje siku moja, hii ilikuwa nyuma mwishoni mwa miaka ya 80, 1980, nikitoka nje ya mlango wangu na kukuta kijitabu hiki kidogo kimekwama kati ya mlango kilichosema sababu 88 kwa nini Kristo atarudi mwaka wa 1988 na kuweka tarehe maalum.

Siku ilifika na kupita, nadhani ilikuwa Septemba mwaka huo; siku ilifika na kupita, na mtu huyo akahesabu upya, angalau akakiri kwamba alikuwa amekosea, lakini akahesabu upya, akapata tarehe nyingine, na pia ilikuwa na makosa. Na ni wazi, hapa bado nazungumza nawe. Nakumbuka miaka michache baadaye nilipokuwa mchungaji wa kanisa moja huko Montana vijijini, kusini magharibi mwa Montana, nilikuwa nikierendesha gari kurudi nyumbani siku moja na kusikiliza kituo cha redio ambapo kulikuwa na kundi la wataalamu wa unabii wakijadili matukio ya Vita vya Kwanza vya Ghuba ambapo George W. Bush aliikomboa Kuwait kutoka kwa Saddam Hussein.

Hiyo ilikuwa mwanzoni mwa miaka ya 90; aina hiyo inanivutia, lakini ikiwa kuna mtu yeyote anakumbuka matukio hayo, ilikuwa wakati huo nilikuwa nikisikiliza kituo hiki cha redio, na walikuwa wakijadili matukio haya kwa kuzingatia unabii wa kibiblia, au kwa usahihi zaidi, wakijadili unabii wa kibiblia kwa kuzingatia matukio hayo. Nami nitaficha majina ya watu hao ili kuwalinda walio na hatia, lakini mmoja wao alisema, vema, unapaswa kuwa, wote walikuwa wameshawishika kwamba Vita hivi vya Ghuba, kile kilichokuwa kikitokea Kuwait na Saudi Arabia na Saddam Hussein, kwamba labda alikuwa Mpinga Kristo, na hii ingeongezeka na kuwa Vita vya Har-Magedoni vinavyojadiliwa katika Ufunuo. Na kwa hivyo, Kristo alikuwa anakuja, na alikuwa karibu sana.

Na wakaanza kusema mambo kama mmoja wao alivyosema, vema, unapaswa kuanza kuwainjilisha marafiki na wanafamilia wako. Nilidhani, vema, huo ni ushauri mzuri, lakini tunapaswa kufanya hivyo hata hivyo. Mwingine alisema unapaswa kumwaga akiba na pesa zako zote katika vitu vyako vyote vya thamani na CD zako na 401k na kila kitu, na kuwekeza pesa hizo katika kazi ya Bwana, labda huduma yake.

Na hiyo ilikuwa mwanzoni mwa miaka ya tisini. Natumai hakuna mtu aliyefuata ushauri huo wa kipumbavu, lakini walichohitaji kusikia ni msisitizo juu ya kuchelewa pia. Kwamba ndiyo, hatutaki kupoteza hisia hiyo ya ukaribu kwamba Kristo angeweza kurudi wakati wowote.

Kristo angeweza kurudi hata katika maisha yetu. Lakini ukweli kwamba kunaweza kuwa na kuchelewa, hitaji la kusawazisha hilo na suala la kuchelewa, unatuonya, pamoja na mambo mengine, unatuonya dhidi ya upumbavu wa kujaribu kutabiri mwisho utakapotokea. Tena, tunahitaji mitazamo yote miwili.

Tufikirie kwamba tunaweza kufanya mambo kama vile kuchukua mikopo au tunapaswa kutumia akiba na pesa zetu zote kwa sababu Kristo anarudi mara moja. Tunahitaji kusikia upande wa kuchelewa. Hapana, kunaweza kuwa na kuchelewa.

Unahitaji kuwa tayari kwa hilo. Lakini tusije tukafikiri kwamba tuna miaka mingi ya kufanya tunachotaka kwa sababu tunaona kwamba mambo yameendelea kwa miaka 2,000. Hatutaki kuwa kama walimu wa uongo katika 2 Petro na kusema, ahadi ya kuja kwake iko wapi? Badala yake, tunahitaji kusikia ujumbe wa ukaribu.

Yaani, Kristo anaweza kurudi katika maisha yako. Usifikiri kwamba una milele. Usifikiri kwamba una maisha yako yote yaliyobaki.

Usifikiri kwamba wakati utaendelea milele. Kristo anaweza kurudi ndani ya maisha yako. Jambo ni kwamba, tunahitaji kuwa tayari kwa hali yoyote ile.

Msisitizo katika Agano Jipya kuhusu ukaribu na kuchelewa vyote vinatimiza madhumuni muhimu ya kichungaji ili kutusaidia kupanga maisha yetu na kuishi kwa uwajibikaji kwa kuzingatia ukweli kwamba Kristo angeweza kurudi mara moja katika maisha yetu. Tunahitaji kuwa tayari kwa hilo na kuishi na matarajio hayo. Hata hivyo, Kristo angeweza kuchelewa kwa muda fulani.

Tunahitaji kuwa tayari kwa hilo pia. Nadhani, labda zaidi ya kitu kingine chochote, mbele ya historia ndefu ambayo inaonekana kuendelea na kuendelea kwa utabiri ulioshindwa wa wakati Kristo atakaporudi kulingana na kila kitu kinachoendelea duniani, tunahitaji kusikia ujumbe wa kuchelewa pia na kuishi ipasavyo. Kwa hivyo, hakuna tena mpangilio wa tarehe.

Epuka kupanga tarehe zote. Suala la tatu ambalo nataka kujadili kwa ufupi sana, maana halisi na ya kichungaji, ni hitaji la kuishi maisha matakatifu. Yaani, tunahitaji kuangalia suala la ukaribu na kuchelewa kwa kuzingatia jinsi lilivyofanya kazi katika Agano Jipya.

Tuliona kwamba waandishi hawajawahi kuitumia kutabiri mwisho utakapokuja au kutabiri jinsi walivyo karibu na mwisho. Bila ubaguzi, kuanzia na mafundisho ya Yesu katika injili hadi sura ya 22 ya Ufunuo, kuna mada moja inayoendelea na thabiti, na hiyo ni msisitizo juu ya kurudi kwa Kristo hivi karibuni, na hata uwezekano wa kuchelewa daima ni kwa madhumuni ya kusisitiza uharaka kwa watu wa Mungu— uharaka wa kuishi kwa uwajibikaji katika wakati uliopo.

Uharaka wa kuishi maisha matakatifu. Hasa kitabu cha Ufunuo, kitabu ambacho mara nyingi tunakihusisha na eskatolojia, hakikuandikwa ili kutupa taarifa ili tuweze kujenga chati nzuri ya wakati au kuelewa haswa jinsi matukio yatakavyotokea katika siku zijazo, jinsi yatakavyokuwa. Lakini hata katika Ufunuo, ni kuwaonya watu wa Mungu wasikubaliane na ulimwengu usiomcha Mungu.

Hasa katika karne ya kwanza, Wakristo walijaribiwa kukubaliana na Milki ya Kirumi ya kipagani. Lengo kuu la Ufunuo ni kuwafanya wasikubaliane na Roma bali wamtii Yesu Kristo, Mwanakondoo, kumwabudu Mungu na Mwanakondoo tu bila kujali matokeo yake. Kushindwa kutambua hilo na kutumia tu mafundisho kuhusu kurudi kwa Kristo ili kukidhi udadisi wako kuhusu lini atarudi au kuhitimisha kwamba Yesu na waandishi wa Agano Jipya walikuwa wakitabiri mwisho na haukuja na walikuwa wamekosea, ni kushindwa kuelewa msisitizo mkuu wa maandiko haya.

Zote bila ubaguzi ziko katika muktadha wa kuwahamasisha watu wa Mungu kuishi maisha matakatifu. Na tunahitaji kuzitumia kwa njia hiyo hiyo. Kwa mfano, kitabu cha Ufunuo kinaishia na maono haya matukufu katika 21:1 hadi 22:5. Kati ya watu wote wa Mungu katika uumbaji mpya, katika dunia mpya, wakimwabudu Mungu mbele za Mungu, Mwanakondoo na kiti cha enzi cha Mungu viko katikati ya uumbaji mpya.

Wote wanamwabudu kama wafalme na makuhani wake. Inaishia kwa kusema wataona uso wake, watamsujudu, na watakuwa na jina lake kwenye vipaji vya nyuso zake kama makuhani walivyofanya katika Agano la Kale. Na kisha watatawala milele, sura ya 22 , mstari wa 5. Watakuwa ufalme wa makuhani.

Lakini tayari, sura ya 1 na mstari wa 5 wa Ufunuo unatukumbusha kwamba tayari tuko ufalme wa makuhani. Maana yake ni kwamba ikiwa tutakuwa ufalme wa makuhani katika siku zijazo, kiumbe kipya, lakini tayari tuko ufalme wa makuhani, tunapaswa sasa kuakisi maadili ya kiumbe kipya hivi sasa. Ikiwa ufalme wa Mungu ambao utakamilika katika siku zijazo na kufikishwa kwenye hitimisho lake na utimilifu wake wa mwisho, ikiwa tayari umezinduliwa na upo, je, hatupaswi kuwa tunaakisi maadili ya ufalme tayari katika jinsi tunavyoishi, katika jinsi tunavyofuatilia haki,

katika jinsi tunavyoishi maisha matakatifu, katika jinsi tunavyoabudu, katika jinsi tunavyomtii Yesu Kristo, katika jinsi tunavyokataa kukubaliana na ulimwengu huu? Je, hatupaswi kuwa tunaakisi maadili hayo tayari katika wakati huu? Kwa hivyo, kuja kwa Yesu Kristo, iwe hivi karibuni au kuchelewa, lazima kufanye kazi katika maisha yetu kama vile ilivyokuwa katika Agano Jipya kama motisha na msukumo wenye nguvu wa kuishi maisha matakatifu.

Watu wanapaswa kuweza kutazama maisha yao na kuona katika wakati uliopo tafakari ya jinsi maisha yatakavyokuwa katika siku zijazo: ufalme wa Mungu uliokamilika na uliokamilika. Kwa sababu maisha yako na yangu yanaweza kuwa mbingu pekee na wakati ujao pekee ambao baadhi ya watu huuona. Huyu ni Dkt. David Mathewson katika mafundisho yake kuhusu swali, kuja kwake kuko wapi? Kipindi cha tano, kucheleweshwa kwa parousia katika ufunuo na athari za kitheolojia na kichungaji.